

ת"פ (קריות) 27392-02-24 - מדינת ישראל נ' רותם מילשטיין

ת"פ (קריות) 27392-02-24 - מדינת ישראל נ' רותם מילשטיין שלום קריות

ת"פ (קריות) 27392-02-24

מדינת ישראל

נ ג ד

רותם מילשטיין

בית משפט השלום בקריות

[10.06.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיא

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בשלושה אישומים כמפורט להלן:

(-) באישום הראשון הורשע הנאשם בעבירה אiomים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז- 1977 (להלן - חוק

העונשין); החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין; ושיבוש מהליי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין. על פי

עובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 24.1.24 עמדו שתי נשים במעבר ח齐ה סמוך לקניון הקרוון ושותחו בערבות

(להלן באישום זה: המתוונות). הנאשם נגע אליהן ואמר להן "סליחה, מה אתה חושבות שאtan נמצאות בעזה? תדברו

עברית.. אתם ערבים מלבטים את מדינת הקודש", שלפ' מכיסו סכין בעלת להב באורך 7 ס"מ ואימם עליהם באמורו

"עוד מילה אחת בערבית אני אשחת אותך ואתה". כאשר אחת המתוונות התקשרה למשטרת השיליך הנאשם את

הסכין ועזב את המקום.

(-) באישום השני הורשע הנאשם בריבוי עבירות אiomים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; היוזק לרוכש בمزיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין; והסתת גבול תוך נשיאת נשק, לפי סעיף 447(ב) לחוק העונשין. בהתאם לאישום זה, ביום 15.1.24 נפגשו הנאשם ושותיו (להלן באישום זה: המתלוון) ברכבת הרכבת לבניין. במעמד זה ביקש המתלוון מה הנאשם שישמר על שקט לאור תלונות השכנים על רעש מדירתו. הנאשם התרגז, החל לגדוף ולאיים על המתלוון ואמר לו כי הוא השטן וכי הוא יירוג אותך. או אז ניגש לבתו, נטל גראן וקרש, שב לרוחבת הבניין והחל לרדוף אחרי המתלוון ואדם נוסף שזהותו אינה ודועה, בעודו מניף את הגראן והקרש לעבר המתלוננים הנמלטים מפניו. לאחר מכן שב לדירתו, נטל לום ברזל וניפץ באמצעותו את חלון דירת המתלוון. הנאשם נכנס לדירת המתלוון, השתולל בתוכה והשליך חפצים לרוחבו והכל לעיני העוברים והשבים במקום. בה בעת איים הנאשם על המתלוון בפגיעה בגופם של השכנים בבניין באמצעותו "אני השטן, מי שיזמין משטרתני אני ארצתה אותו, אני אעשה פה פיגוע...". בנסיבות אלו גרם הנאשם נזק לשלווש גיטרות, רדיטור, שולחן, שני כסאות ומיטה כביסה.

(-) באישום השלישי הורשע הנאשם בעבירה הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין וגביה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין. על פי עובדות כתוב האישום המתווך, ביום 30.12.23 טיפס הנאשם על חומה המקיפה את בית המתלוננים (באיםום זה), נכנס למתחם שבচচר שדלתותיו היו סגורות אך לא נעולות ו gambב מתוכו מסור חשמלי, מסור ידני, ספרי שמן, שתי מזרקות, כבלים לרכב, שופין, מברג, ספרי צבע וספרי חולודה. הנאשם יצא משער הרכבתה אל החצר כשהרוכש ברשותו, ולאחר מכן שב לחצר, נטל אופניים, רכב עליהם עד לכיסתה לחצר, הничם שם ועצב את המקום. לאחר כשעה חזר למקום, פתח את שער החצר על מנת לחתת את האופניים אך נתפס על ידי המתלוננים אשר נעלמו אותו בחצר. כמו כן מסר המתלוון לנางם חוט ברזל וביקש שיקשר את רגליו עד להגעת השוטרים והוא עשה כן.

טייעוני הצדדים לעונש והראיות
2. אביו של הנאשם העיד לעונש מטעם ההגנה. האב תאר את מצבו של בנו ואת המאמצים שהשקיעה המשפחה על מנת לסייע לו להיגמל מסמים וביקש לסייע לנאמם לקבל טיפול ולשיקם את חייו.

3. ב"כ המשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעונות על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו וחומרת האירועים ונטען כי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום. באישום הראשון הוצע מתחם הנע בין 10-20 חודשי מאסר בפועל; באישום השני בין 18-36 חודשי מאסר בפועל; ובאישור השלישי בין 8-18 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הודגש כי בחודש 1/24 הוא הורשע בתיק אחר (וטרם נגמר דין) והנה הוא שב לבצע עבירות. בrama האופרטיבית עתירה המשימה לגזר על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל וענישה נלוות.

4. ב"כ הנאשם עתר לקבעת מתחם ענישה אחד לכל האישומים, הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר. נטען כי מדובר ברצף אירועים שבוצעו תחת השפעת סמיים, בזמן קצר יחסית וכי קיימים קשרים ענייניים. הוצאה פסיקה והודגש כי לא נגרם נזק גופו באף אחד מהאירועים וכי משפטה הנאשם פיצטה את המתלוון באישום השני ואף הרוכש שנגנב באישום השלישי אינו רב וכי הנאשם נתפס על ידי המתלוננים, נעה לדרישתם וקשר עצמוני עד הגעת המשטרת. הסגנור טען כי מדובר בנางם צערו בגין 26, שהביע חרטה על מעשיו והודה בהזדמנות הראשונה עוד בחקירתו במשטרת. כן הודגש שלחוותו הרשעה אחת (בה טרם נגמר דין) וכי בני משפחתו מגויסים לסייע לו בשיקום חייו. לאור כך ביקש הסגנור מקום את העונש בשליש התחתון של מתחם הענישה.

5. הנאשם בדבריו האחרון הצטער על מעשיו וציין כי ברצונו להיגמל מסמים וכי בעת המעצר, הוא משולב בתוכנית ה cynה לטיפול.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. הצדדים חולקים ביחס לשאלת האם יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל האישומים או שמא מתחם נפרד לכל אישום. אומר כבר עתה כי דעתך כදעתה המשasma. מדובר באירועים שבוצעו במועדים ובמקומות שונים, ככל מתלוננים שונים ולא קשור ענייני-מהותי זה לזה, אלא הרושם הכללי הוא שמדובר במועדות עבריניות שאומנם נובעת כל הנראה משימוש בסמים, אך אין מדובר "בתכנית עברינית" אחת המקימת את מבחן הקשר ההדוק. בכל מקרה, דעתך היא שיש להעניק את מלאו המשקל לאירוע המוגן של כל מתלון בנפרד ואף נתנו זה תומך בקביעת מתחמים שונים. עם זאת, בכונתי להטיל על הנאשם עונש אחד כולל בגין כל העבירות, שכן קביעה עונש נפרד בגין כל אישום תהא בבחינת התחרשנות מחמירה מידית עם הנאשם וכך גם ביקשה המשasma.

7. הערכים המוגנים שפגעו באישום הראשון הם שלונות نفسן ותחושת ביטחון האיש של המתלוננות, כמו גם תחושת הביטחון של הציבור בכלל וזאת לאור כך שה Hebrawיות בוצעו במקום ציבורי ולעינן כל. ביחס לנسبות הקשורות לביצוע העבירות אצין כי הגם שלא יוכהה לנאשם עבירה ממינע גזעני, יש להביא בחשבון את הדברים החמורים שאמר למתלוננות ואת האיום המשמש בפגיעה בחיהה, אגב אחיזה בסכין. התנהגות זו מוסיפה חומרה ממשית לאירוע כולו, וגולם בה פוטנציאלי נזק ממשי. עם זאת, הנאשם התעתש בנסיבות לאחר שהמתלוננת התקשרה למשטרת, השילך הסכין ועצב את המקום מבלי שימושו בהtanegot הפגיעה.

ביחס לעבירות באישום השני, מדובר בפגיעה בביטחון המתלון, בתחושת המוגנות שלו בטור ביתו - מבצרו ופגיעה ברכושו וקנינו. ביחס לנسبות הקשורות לביצוע העבירה אצין כי מדובר בתהנחות ברינוי ואלים במסגרת רדף הנאשם אחרי המתלוננים כשהוא מניף לעברם נשק קר ומסוכן - גרזן וקרש. הנאשם לא הסתפק בכך, אלא נכנס באליםות לדירת המתלון וגרם בה הרס רב, תוך השלת חפציו לרוחב. מדובר בתהנחות אלימה ופראעה לאורך זמן, אשר יכול היה לגרום נזק גופי משמעותי. ביחס לנזק הרcox, הבאתו בחשבון שלא פורט שווין וכי הורי הנאשם פעלו לפצחות את המתלון (ענ/1).

באישור השלishi מדובר בפגיעה בקניינים של המתלוננים ורכושם וכן בתחושת ביטחונם ובלתיות נפשם. בבחינת הנسبות הקשורות לביצוע העבירות אציג כי לא מדובר בכניסה אלימה לחצר המתלוננים, אלא בטיפוס על חומה, וכי דלת המחסן ממנה גנב הנאשם את הרcox הייתה סגורה אך לא נעולה. הרcox שנגנבה היה לא מבוטל אם כי שווין לא פורט. בכך יש להוסיף כי הנאשם נתפס בcpf על ידי בעלי הבית שנעלו אותו בחצר ביתם. כאן המקום להתייחס לעובדה שהנאשם נעה לדרישתם לקשרו את רגליו באמצעות חוט ברזל עד להגעת המשטרה למקום ובכך מנע הסלמה של האירוע.

8. ביחס למדייניות הענישה הנהוגת בעבירות דומות אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 2604/22 יIRON מגן נ' מדינת ישראל (28.4.2022), בו הורשע נאשם בעבירות איזומיים באמצעות סיכון כלפי שכנו. על הנאשם הוטלו ארבעה חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה (כך שששה"כ הוטלו עלייו 8 חודשים מאסר בפועל); עפ"ג 21-08-59103 מדינת ישראל נ' מהאגינה (2.9.2021), בו נידון נאשם שאים על בני משפחתו, כשהוא אוחז בסיכון ל- 5 חודשים מאסר בפועל. ביחס למתחם הענישה קבעה ערכתה הערעור כי "נתוני האירוע חיבבו לטעמי קביעת מתחם שהרף התחתון שלו - בתנאים אלה - מספר חדשני מאסר"; עפ"ג 18-12-38269 משולמי נ' מדינת ישראל (6.10.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות איזומיים כלפי שכנו כי "ישראל וישחת אותם" וזאת על רקע סכסוך מתמשך בנוגע לזכויות רכושות בקרקע. על הנאשם, בעל עבר צבאי ממשי שעברו נקי, הוטל מאסר על תנאי והתחייבות בבית המשפט המחויז ציין כי "מדובר במקרה שההורשע בעבירות איזומיים ברף הגבולה שלה, והעונש שהוחש עליה הוא מקל ביותר"; ת"פ 21-11-2848 מדינת ישראל נ' מהדי שייכי (7.2.2024) בו נידון נאשם שאים בסיכון על מתלון על רקע ויכוח על אודות כריך בבדיקות נוחות בתקנת דלק. בית המשפטקבע מתחם הענישה הנע בין מאסר קצר ועד 6 חודשים ומטיל על הנאשם 21 ימי מאסר בעבודות שירות; ת"פ 19-12-46226 מדינת ישראל נ' ויצמן (28.7.2020), בו נידון בגיןו של נאשם שהורשע בעבירות פריצה למחסן גינה מפלסטיק (מסוג "כתר"), גנבה והיזק לרוכש. נקבע מתחם הענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשים בפועל בגין כנירוף ענישה כלכלית; ת"פ 19-03-62472 מדינת ישראל נ' לוסיאנו חרמן אלברט (23.4.2023), בו נידון בגיןו של נאשם שהורשע בשתי עבירות הסגת גבול בצוותא וגנבה בצוותא בכך שבשתי הزادמניות טיפס על גדר בית עסק וగנב מחסן סחורה בשווי של מעל ל-6,000 ל"נ. נקבע כי מתחם הענישה נع בין מספר חדשני מאסר שיכל וירוץ בעבודות שירות לבין 9 חודשים מאסר בפועל ועל הנאשם נגזרו שלושה וחצי חודשים לרכיבי בעבודות שירות ונלוים.
9. לאור כל זאת, אני בדעה כי יש לקבוע מתחם הענישה באישום הראשון הנע בין מספר חדשני מאסר ועד 18 חודשים מאסר; באישום השני מתחם הענישה הנע בין 12-36 חודשים מאסר; ובאישור השלישי מתחם הענישה הנע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות לבין 15 חודשים מאסר בפועל. קביעת עונשו של הנאשם
10. לצורך גזירת עונשו של הנאשם הבנתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית (כבן 26) ואת הודהתו, אשר ביטהה חרטה והביאה לחיסכון ממשי בזמן שיפורו ובצורך לזמן עדים רבים. הבאתה עוד בחשבון את מצוקתו בעת האחזרונה הנובעת מצריכת סמים כפי שפורט בטיעוני ההגנה, וכן את רצון בני משפחתו לסייע לו לשקם את חייו. לכך יש להוסיף את התקופה בה שוהה הנאשם במעצר, שתנאיו לא אחת קשים ממאסר.

11. נקודת נוספת עניינה עבורי הפלילי של הנאשם. הנאשם הורשע ביום 11.1.24 בהליך נוסף (בעיריות אינומים, תקיפה סתם והtentagot פרואה במקום ציבורי משנת 2019) ודינו טרם נגזר. אכן, הליך זה אינו חלוט אך מובן שניתן לראות בו כנתון רלוונטי ואף הסוגור לא טען אחרת. אציג בעניין זה שההנאים הורשעו בהליך לאחר על פי הودאתו ואף נתן זה מלמד על המשקל שיש לתת להרשעה הגם שאינה חולטה (במובן של הסıcıי שההנאים יזוכה בסופו של יום בגין עבירות אלו). העבריות באישומים הראשון והשני בתיק מושא ענייננו, בוציעו ימים ספורים בלבד לאחר הכרעת הדיון בתיק האחר ויש בכך כדי ללמד שההליך הקודם לא השיג הרתעה. כן אציג שהtentagot הנאים בתיק الآخر היא בעלת קווי דמיון ברורים להtentagot באישום הראשון ואף בשני.
12. לאור כך יש להטיל על הנאשם עונש מסר אם כי לאור נתוני האישים ניתן להסתפק בעונש הקרוב לתחתיות מתחמי הענישה וזאת תוך שאני מביא בחשבון את חומרתו של עונש מסר בכלל ובעור עיר שלא שהוא במסר מעולם בפרט. יש להזכיר על תוצאה זו ונitin רק לקוות שההנאים יצליחו לנצל את תקופת המסר לצורך השתתפות בהליך טיפול ובסוגילה מסוימים ושיתמידו בו אף לאחר שחרורו. בעניין זה התרשםתי מדברי أبي המועוני לסייע לו לשיקם את חייו וראוי שיאפשר למשפחתו לסייע לו לאחר שחרורו. ראוי אפוא שב"ס יאפשר לנאים לעבור הלין שיקומי ככל שיבקש זאת ויתאים לכך.
13. לאור כך, מוטלים על הנאשם העונשים הבאים:
- א. 18 חודשי מסר בפועל, החל מיום מעצרו - 24.1.24.
- ב. מסר על תנאי במשך 4 חודשים והתנאי הוא שההנאים לא יעברו במשך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.
- ג. פיצוי למ通话נים לפי החלוקת הבאה:
- ע"ת מס' 10 ו-13 בסך 1,500 ₪ כל אחת.
 - ע"ת מס' 5 בסך 1,500 ₪. הבאתם בחשבון בעניין זה שמשפחת הנאשם פיצתה את המתלוון כפי שהציגו הסוגור.
 - ע"ת מס' 3 ו-9 בסך 1,000 ₪ כל אחד.
- הסכום ישולמו בעשרה תשלוםיו שווים ורכזופים החל מיום 1.1.25 ובכל 1 לחודש לאחר מכן. לא ישולם יחד התשלומים במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיד. המאשימה תמציא בתוך 30 ימים למצוות את פרטי המתלוונים ותביא לידיעם את תוכנו של גזר הדיון. מובהר שאין בכך למצות את מלא נזקייהם של המתלוונים והם רשאים להגיש תביעה אזרחית.
- הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 ימים.
ניתן היום, ד' סיון תשפ"ד, 10 יוני 2024, במעמד הצדדים.